

maggama jänud ning ärrakülmänenud. Kesk jõuab Anna ehmatust ülesrääida kui tema liggemale joudes oma norema wenna ja ühe tultava nabri lapsi siin üles leidis. Tema ei teadnud ešimesel silmapilgus mis ta piddi tegema; ehmatus panni tedda wärri-sema; pärast sedda wöttis ta oma vä ja kaela rät-tiku maha, tömbas lapsed luu seest välja, mässis neid rättilude sisse ja wöttis neid möllemid forraga sülle. Koorem olli raske kui tüttarlaps arwand, siisti ei raadsind tema lapsi teine teisest lahitada, waid kandis neid, wahete peal puhkades, möllemid eddasj. Küllasse olli veel liggi kaks merita maad ja tee olli tuisuga raske. Anna langeb wiimaks foorma alla maha ja tundis jöudu lõppemas; seal pallus tema föigest süddamesi Jumalalt abbi ja lattis lapsed oma kuega finni. Mattukese ajja pärast kuulis tema rahwa häälitsemise ja näggi iljemine ka mehi, sedda ta oma külla rahwaks tunnistas; Anna issa ja nabri lapse issa olid nende ulgas, ja kõik olid ühes välja läinud ärrakaddund lapsi osima. Need peatustid Anna foormast ja kandsid lapsed küllasse.

Sün tulleb nüüd miño juttu föige keñam tü, se on, et möllemad fulma lätte kohmetanud lapsed jälle ellusse ärkasid! ja kül luggeja, kes isse armastav lapse wanem on, sedda ärra möistab, mis rõem neil wanemil sai oslema. Kõik külla rahwas rõemustas nendega ja auuwäärt kirriko öppetaja, kes ka juhtumisest sõnumid sanud, jutlustas pärast löunasses

jutlusses selle asja ülle ja vüdis rahwale selletada: kudda ka önnetuse läbbi suur hä wöib sündida; seest kui Anna katki läinud kelt koera raltest ei ollets peastnud, ei tea kas siis lapsi ni ruttust olleks üles leitud et jälle ellusse ärratud. Nõnda möistab Jumala elde oolekandmine ja arm kõik willetsused meile kassuks läända. Sedda ja veel mitto muud fenna maenitsuse sõna rääkis öppetaja ärda meelega, mis läbbi kuuljad — felle seltsis ka Anna issaga olli — süddame liikumist tundsid et neil wessi silma tõusis. Teisel päeval sai sesiiane luggu ka Kõlni linnas teadawats ja olli seal seitungides luggeda, kust seesi meie luggu Kalendri-luggejadele välja kirjutasime, et neimad sedda kindlast tähele vasieks, mis öppetaja kirrikus ütles, seest se on üks wägga keña nink tössine öppetus, ja tulleb önnelillkuks iggamees kiita, kes sedda omas süddames tallele pañeb ja siis, kui tarvis on, selle sõna järrel ostab ellada.

Lühikene öppetus ellawa lomadest.

Et meie maa rahwale aega möda ka püssit öppetust saaks mönest ellawast loomast mis liggemal ebt kaugemal wöeral maal sugginewad ja Jumala suurt wägge ning tarfust ülestüñistavad, seks on Kalendri-wälja-andja nõuks wötnud tänavo nõnda kui ülle miñewal aastal jälle üht ja teist looma luggejale selletada ja ellaja lujju pildilese peal silma ette ülespanna. Sesõma armo rissas taewane Issa, kes